

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 11 UsI-1387/16-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Dubravki Zec, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Ane Tomić, u upravnom sporu tužitelja [REDACTED], kojeg zastupa opunomoćenik [REDACTED], protiv tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20, radi izdavanja rješenja o izvedenom stanju, 13. prosinca 2016.,

p r e s u d i o j e

Poništava se rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske KLASA: UPII-361-05/14-26/1602, URBROJ: 531-05-2-2-14-2 od 10. studenoga 2014. te se predmet vraća tuženiku na ponovni postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Istarske županije, Grad [REDACTED], Upravnog odjela za [REDACTED], [REDACTED], KLASA: [REDACTED], URBROJ: [REDACTED]-04/26-14-3 od 15. rujna 2014. odbijen je zahtjev ovdje tužitelja za izdavanje rješenja o izvedenom stanju nezakonito izgrađene stambene zgrade na zemljištu k.č.br. [REDACTED]

Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu koju je tuženik rješenjem KLASA: UPII-361-05/14-26/1602, URBROJ: 531-05-2-2-14-2 od 10. studenoga 2014. odbio.

Tužitelj je protiv tuženika pravodobno ovom Sudu podnio tužbu kojom osporava zakonitost navedenog drugostupanjskog rješenja. U tužbi u bitnom navodi da u konkretnom slučaju objekt nije vidljiv na snimkama na koje se tuženik poziva iz razloga jer je nalazi unutra područja gustog raslinja te se zbog krošnji stabala ne vidi. Smatra da se vrijeme gradnje može utvrditi drugim dokazima odnosno saslušanjem svjedoka. Poziva se na ostalu dokumentaciju priloženu zahtjevu za izdavanje rješenja o legalizaciji.

Slijedom navedenoga, predlaže poništiti osporeno rješenje tuženika.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod navoda iz osporenog rješenja te predložio tužbeni zahtjev odbiti.

Sud je održao ročište za raspravu 5. prosinca 2016. u odsutnosti uredno pozvanih stranaka na temelju čl. 39. st. 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj 20/10, 143/12, 152/14 i 94/16, dalje: ZUS) u svezi s čl. 37. st. 3. ZUS-a.

Prije održavanja ročišta tužitelj je u spis upravnog spora dostavio podnesak u kojem ističe kako je predmetna zgrada sagrađena prije nekoliko desetljeća, svakako prije 21. lipnja 2011. te nije bilo osnova za odbijanje zahtjeva tužitelja. Iznosi stajalište kako intencija zakonodavca nije bila ta da onemogućiti legalizaciju građevina koja se nalaze ispod krošnje drveća. U protivnom, puka gramatička interpretacija navedene odredbe u praksi dovodi do apsurdne situacije u kojoj dvije zgrade sagrađene devedesetih godina prošlog stoljeća, od kojih se jedna nalazi ispod krošnje drveća, a druge pored nje, koja je istovremeno izgrađena i koju

krošnja drveća ne prekriva, nemaju isti status u postupku legalizacije. Navedeno postupanje dovodi do diskriminacije podnositelja zahtjeva koji ispunjavaju sve uvjete za donošenje rješenja o izvedenom stanju prema Zakonu o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama (Narodne novine broj 86/12 i 143/13, dalje: ZPNIZ), a kojima, zbog toga što im se objekt nalazi ispod krošnje drveća i nije nedvojbeno vidljiv na DOF5/2011, podneseni zahtjev bude odbijen i to usprkos činjenici što su zgrade izgradili godinama prije dana 21. lipnja 2011. Na navedene okolnosti tužitelj je predložio izvođenje slijedećih dokaza: saslušanje tužitelja, uviđaj na licu mjesta uz sudjelovanje mjerničkog vještaka, vještačenje po vještaku graditeljske struke o vremenu građenja nekretnine tužitelja, saslušanje svjedoka M. P. iz L., O. ž. 5, M. M. iz L., T. 125E i B. H. iz Š., G. B. 51.

Sud je izveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu ovoga upravnog spora te u spisu predmeta upravnog postupka koji je ovom sporu prethodio.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Prema odredbi čl. 2. st. 1. ZPNIZ-a nezakonito izgrađenom zgradom u smislu toga Zakona smatra se zgrada, odnosno rekonstruirani dio postojeće zgrade izgrađene bez akta kojim se odobrava građenje, odnosno protivno tom aktu, vidljiva na digitalnoj ortofoto karti u mjerilu 1:5000 Državne geodetske uprave izrađenoj na temelju aerofotogrametrijskog snimanja Republike Hrvatske započetog 21. lipnja 2011. (DOF5/2011), na kojoj su izvedeni najmanje grubo konstruktivni građevinski radovi (temelji sa zidovima, odnosno stupovima s gredama i stropom ili krovnom konstrukcijom) sa ili bez krova, najmanje jedne etaže.

Odredbom st. 2. istog članka propisano je da se nezakonito izgrađenom zgradom u smislu toga Zakona smatra i zgrada, odnosno rekonstruirani dio postojeće zgrade izgrađen bez akta kojim se odobrava građenje, odnosno protivno tom aktu na kojoj su izvedeni najmanje grubo konstruktivni građevinski radovi (temelji sa zidovima, odnosno stupovima s gredama i stropom ili krovnom konstrukcijom) sa ili bez krova, najmanje jedne etaže, koja nije nedvojbeno vidljiva na DOF5/2011, ako je vidljiva na drugoj digitalnoj ortofoto karti Državne geodetske uprave izrađenoj na temelju aerofotogrametrijskog snimanja do 21. lipnja 2011. ili je do tog dana evidentirana na katastarskom planu ili drugoj službenoj kartografskoj podlozi, a o čemu tijelo nadležno za državnu izmjeru i katastar nekretnina na zahtjev stranke izdaje uvjerenje.

Uzevši u obzir navedeno, kao i svrhu donošenja predmetnog zakona, ovaj Sud je stajališta da u konkretnoj situaciji kada je sporno pitanje smatra li se gradnja nezakonitom u smislu citiranog zakona, jer nije jasno vidljiva, nema zapreke da se ta činjenica utvrđuje i drugim dokaznim sredstvima prikladnim za dokazivanje, jer se radi o upravnoj stvari u kojoj se primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine broj 47/09).

Naime, u konkretnom slučaju radi se o građevini koja nije nedvojbeno vidljiva na DOF5/2011 obzirom na zaklonjenost iste visokom šumskom vegetacijom.

Predmetno stajalište zauzeo je već i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u svojim odlukama - poslovni broj Usž-1285/15-3 od 22. listopada 2015. i poslovni broj Usž-1755/16-2 od 8. lipnja 2016.

Kako se u odnosu na vrijeme izgrađenosti predmetne zgrade činjenično stanje ukazuje nepotpuno utvrđeno, pobijano rješenje ne može se zasada ocijeniti na zakonu osnovano pa ga je trebalo poništiti i predmet vratiti tuženiku na ponovni postupak u kojem će tuženik upotpuniti postupak i omogućiti tužitelju sudjelovanje u istom te odlučiti o svim dokaznim prijedlozima tužitelja pa će se, ovisno o utvrđenom, donijeti nova odluka u ovoj stvari.

Slijedom navedenog, na temelju čl. 58. st. 1. ZUS-a tužbeni zahtjev valjalo je usvojiti i predmet vratiti tuženiku na ponovni postupak.

Sukladno članku 81. ZUS-a u ponovnom postupku tuženik je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama ovoga Suda.

Obzirom na obvezu upravnog tijela na provođenje daljnjih dokaza u ponovnom postupku nije bilo mjesta provođenju istih u fazi ovog spora, slijedom čega su dokazni prijedlozi tužitelja odbijeni.

Budući da tužba nije odbačena, niti je tužbeni zahtjev odbijen, sukladno čl. 5. st. 1. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15) tužitelj nije u obvezi plaćanja sudske pristojbe.

U Rijeci 13. prosinca 2016.

Sutkinja

Dubravka Zec, dipl. iur., v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

Dostaviti:

- opunomoćeniku tužitelja [REDACTED]
- tuženiku Ministarstvu graditeljstva i prostornoga uređenja, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20, uz spis predmeta upravnog postupka

Za točnost otpavka-ovlaštena službenica:

[REDACTED]
[Handwritten signature]